32000D0709

16.11.2000 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ L 289/42

ROZHODNUTÍ KOMISE
ze dne 6. listopadu 2000
o minimálních kritériích, ke kterým by členské státy měly přihlížet při jmenování subjektů uvedených v čl. 3 odst. 4 směrnice 1999/93/ES Evropského parlamentu a Rady o zásadách Společenství pro elektronické podpisy

(oznámeno pod číslem K(2000) 3179)

(Text s významem pro EHP)

(2000/709/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy [1], a zejména na čl. 3 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 13. prosince 1999 Evropský parlament a Rada přijaly směrnici 1999/93/ES o zásadách Společenství pro elektronické podpisy.

(2) Příloha III směrnice 1999/93/ES obsahuje požadavky na prostředky pro bezpečné vytváření podpisů. Podle čl. 3 odst. 4 směrnice stanovují shodu prostředků pro bezpečné vytváření podpisů s požadavky uvedenými v příloze III příslušné veřejné či soukromé subjekty určené členskými státy. Komise vymezí kritéria pro členské státy, podle nichž určují, zda může být subjekt pověřen pro hodnocení shody.

(3) Komise vymezí výše uvedená kritéria po konzultaci „Výboru pro elektronické podpisy" zřízeného podle čl. 9 odst. 1 směrnice 1999/93/ES.

(4) Opatření uvedená v tomto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem „Výboru pro elektronické podpisy",

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Účelem tohoto rozhodnutí je zavedení kritérií, podle nichž členské státy postupují při určování vnitrostátních subjektů odpovědných za posuzování shody prostředků pro bezpečné vytváření podpisů.

Článek 2

Je-li určený subjekt součástí organizace, která se zabývá i jinými činnostmi než posuzováním shody prostředků pro bezpečné vytváření podpisů s požadavky uvedenými v příloze III směrnice 1999/93/ES, musí být možné jej uvnitř této organizace rozlišit. Ostatní činnosti je třeba jednoznačně odlišit.

Článek 3

Subjekt a jeho zaměstnanci nesmí vykonávat činnosti, které by mohly omezovat jejich nezávislost a bezúhonnost požadovanou pro jejich úkoly. Subjekt musí být především nezávislý na zúčastněných stranách. Proto subjekt, odpovědná osoba a zaměstnanci pověření posuzováním shody nesmí být projektanty, výrobci, dodavateli ani techniky pro instalaci prostředků pro bezpečné vytváření podpisů, ani poskytovateli služeb osvědčování, kteří udělují osvědčení veřejnosti, ani zmocněnými zástupci některé z těchto stran.

Kromě toho musí být finančně nezávislí a nesmí se přímo účastnit projektování, výroby, uvádění na trh nebo údržby prostředků pro bezpečné vytváření podpisů, ani nesmí zastupovat strany vykonávající tyto činnosti. To nevylučuje možnost výměny technických informací mezi výrobcem a určeným subjektem.

Článek 4

Subjekt a jeho zaměstnanci musí být schopni posoudit shodu prostředků pro bezpečné vytváření podpisů s požadavky uvedenými v příloze III směrnice 1999/93/ES a musí prokazovat vysoký stupeň profesionální bezúhonnosti, spolehlivosti a mít potřebné technické dovednosti.

Článek 5

Subjekt používá průhledné postupy posuzování shody a uchovává veškeré důležité informace, které se jich týkají. Všechny zúčastněné strany musí mít přístup ke službám subjektu. Postupy používané subjektem musí být nediskriminační.

Článek 6

Subjekt musí mít k dispozici dostatečný počet zaměstnanců a nezbytné vybavení, aby mohl řádně a rychle vykonávat technické i administrativní úkoly spojené s činností, pro kterou byl určen.

[1] Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12.

Článek 7

Zaměstnanci odpovědní za posuzování shody musí mít:

— řádné technické a odborné vzdělání, zejména v oblasti technologií týkajících se elektronických podpisů a hledisek souvisejících s bezpečností informačních technologií,

— uspokojivou znalost požadavků souvisejících s posuzováním shody, které má provádět, a zkušenost s tímto posuzováním.

Článek 8

Musí být zaručena nestrannost zaměstnanců. Jejich odměna nezávisí na počtu provedených posouzení shody ani na výsledcích těchto posouzení.

Článek 9

Subjekt musí přijmout opatření upravující odpovědnost vyplývající z jeho činnosti, například uzavřením odpovídajícího pojištění.

Článek 10

Subjekt musí přijmout opatření nezbytná pro zajištění důvěrnosti informací získaných při plnění úkolů, které mu byly svěřeny směrnicí 1999/93/ES nebo jakýmkoli jiným ustanovením vnitrostátního práva týkajícím se důvěrnosti, což neplatí ve vztahu k příslušným orgánům členského státu, jenž subjekt určil.

Článek 11

Stanoví-li určený subjekt, že část posuzování shody bude provádět jiná strana, musí zajistit, že je tato strana způsobilá pro poskytování dotčené služby, a musí být schopen to prokázat. Určený subjekt musí převzít veškerou odpovědnost za činnost vykonanou v rámci takového ujednání. Konečné rozhodnutí zůstává na určeném subjektu.

Článek 12

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 6. listopadu 2000.

Za Komisi

Erkki LIIKANEN

člen Komise